

*Regionalna Izba Obrachunkowa
w Poznaniu*

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań

tel.: 61 85 95 710; fax: 61 85 31 332; e-mail: poznan@rio.gov.pl

adres do korespondencji: skrytka pocztowa nr 223; 60-967 Poznań 9

Poznań, dnia 5 września 2019 r.

WA-0280/73/2019

[REDACTED]

W związku z wnioskiem z dnia 2 sierpnia 2019 r., doręczonym w dniu 6 sierpnia 2019 r., dotyczącym opłaty za odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu informuje, co następuje.

Zgodnie z art. 13 pkt 11 w związku z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561, z późn. zm.) Izba udziela wyjaśnień w sprawach dotyczących stosowania przepisów o finansach publicznych: jednostkom samorządu terytorialnego, związkom metropolitalnym, związkom międzygminnym, stowarzyszeniom gmin oraz stowarzyszeniom gmin i powiatów, związkom powiatów, związkom powiatowo-gminnym, stowarzyszeniom powiatów, samorządowym jednostkom organizacyjnym, w tym samorządowym osobom prawnym, innym podmiotom, w zakresie wykorzystywania przez nie dotacji przyznawanych z budżetów jednostek samorządu terytorialnego z obszaru województwa wielkopolskiego. Wyjaśnienia na podstawie tego przepisu są udzielane wówczas, gdy wniosek nie dotyczy prośby o wskazanie sposobu rozwiązania konkretnej i indywidualnej sprawy, wnioskodawca wskaże konkretny przepis lub przepisy z zakresu finansów publicznych, którego (których) stosowanie rodzi wątpliwości i ma być przedmiotem wyjaśnień Izby oraz dołączy opinię prawną radcy prawnego urzędu zawierającą stanowisko w tym przedmiocie.

Z treści wniosku wynika, że nie zawiera on prośby o wyjaśnienie w sprawie dotyczącej stosowania przepisów o finansach publicznych, a prośbę o udzielenie odpowiedzi na konkretne pytanie i wskazanie postępowania w przedstawionych we wniosku okolicznościach (udzielenie

pomocy prawnej). Rozstrzygnięcie powyższych kwestii również nie należy do kompetencji regionalnych izb obrachunkowych.

Niemniej jednak tut. Izba wskazuje na ogólne regulacje prawne dotyczące kwestii podniesionych we wniosku.

Przepisy, o wyjaśnienie których zwrócił się wnioskodawca stanowią, że:

- art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej – *„jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o: wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego”*,
- art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej – *„uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego mogą powierzyć organom wykonawczym tych jednostek”*,
- art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej:
  1. *Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.*
  2. *Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny.*

Przepisy art. 4 ust. 1 pkt 2 oraz art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 712) znajdują zastosowanie wówczas, *„jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej”*. Te „przepisy szczególne” to – w ocenie tut. Izby – akty normatywne powszechnie obowiązujące, tj. przepisy zawarte w ustawie lub rozporządzeniu innym niż ustawa o gospodarce komunalnej, które – w odniesieniu do przedmiotowej sprawy - regulowałyby kwestię *„ustalania opłaty za odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do systemu kanalizacji deszczowej”*. Poszukiwań w tym zakresie należy dokonać przede wszystkim w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2019 r. poz. 1437, z późn. zm.).

W ocenie tut. Izby „przepisem szczególnym” nie będzie w omawianym przypadku ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, z późn. zm.), a tym bardziej wydane na jej podstawie przepisy regulaminu pracy. Kodeks pracy reguluje bowiem prawa i obowiązki pracowników (tzn. osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę) oraz pracodawców (art. 1 w zw. z art. 2 i art. 3 Kodeksu pracy) i nie dotyczy stosunków prawnych innych niż stosunek pracy. Regulamin pracy z kolei jest wewnątrzzakładowym aktem normatywnym, wydawanym

przez pracodawcę na podstawie zawartego w art. 104 Kodeksu pracy upoważnienia i określającym organizację oraz porządek w procesie pracy oraz związane z tym prawa i obowiązki pracodawcy i pracowników i nie może regulować kwestii dotyczących osób spoza stosunku pracy.

Mając na uwadze obecnie obowiązujące przepisy ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, nie można uznać, że przepisy tejże ustawy zawierają podstawę prawną do „ustalania opłaty za odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do systemu kanalizacji deszczowej”. Ustawa ta reguluje bowiem zagadnienie zbiorowego odprowadzania ścieków, a obecnie do ścieków nie zalicza wód opadowych i roztopowych. Uprzednio, tj. przed nowelizacją tej ustawy dokonaną przez art. 494 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566, obecnie t.j.: Dz. U. z 2018 r. poz. 2268, z późn. zm.), mocą przepisu art. 2 pkt 8 lit. c ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków jako ścieki należało traktować (m.in.) także „wprowadzane do wód lub do ziemi: wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni, w szczególności z miast, portów, lotnisk, terenów przemysłowych, handlowych, usługowych i składowych, baz transportowych oraz dróg i parkingów”. Wskutek tej nowelizacji wody opadowe i roztopowe wyeliminowane zostały z definicji ścieków, a w konsekwencji należy przyjąć, że nie mieszczą się one w regulacjach objętych ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, a cena za usługę odprowadzania wód opadowych i roztopowych nie może być uwzględniana w taryfie i na zasadach określonych dla ścieków w tej ustawie. Należy przy tym zauważyć, że wprawdzie ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków mówi o wodach opadowych i roztopowych w ramach definicji „ścieków komunalnych” zawartej w art. 2 pkt 10 tej ustawy, jednakże nie dotyczy to niniejszej sprawy, gdyż definicją tą objęte są wody opadowe i roztopowe, które są odprowadzane systemem kanalizacji ogólnospławnej i nie obejmuje wód opadowych i roztopowych odprowadzanych do kanalizacji deszczowej, do której nie trafiają ścieki innego rodzaju.

Ustawa Prawo wodne, która w art. 16 pkt 69 definiuje „wody opadowe lub roztopowe” jako „wody będące skutkiem opadów atmosferycznych” (tak więc także ustawa Prawo wodne z definicji ścieków eliminuje „wody opadowe i roztopowe”). Ustawa ta reguluje też kwestie opłat za usługi wodne i inne należności, w tym, odniesieniu do „wód opadowych i roztopowych”:

– w art. 269 ust. 1 pkt 1 przewiduje tzw. opłatę za zmniejszenie naturalnej retencji.

Zgodnie z tym przepisem „opłatę za usługi wodne uiszcza się także za: zmniejszenie naturalnej retencji terenowej na skutek wykonywania na nieruchomości o powierzchni powyżej 3500 m² robót lub obiektów budowlanych trwale związanych z gruntem, mających wpływ na zmniejszenie tej retencji przez wyłączenie więcej niż 70% powierzchni nieruchomości z powierzchni biologicznie czynnej na obszarach nieujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej”, przy czym opłaty tej „nie ponosi się za jezdnie dróg publicznych oraz drogi kolejowe, z których wody opadowe lub roztopowe są odprowadzane do wód lub do ziemi przy pomocy urządzeń wodnych umożliwiających retencję lub infiltrację tych wód” (art. 269 ust. 2). W odniesieniu do tej opłaty przepis art. 272 ust. 22 ustawy Prawo wodne określa, że jej wysokość „ustala wójt, burmistrz lub prezydent miasta oraz przekazuje podmiotom obowiązanych do ponoszenia opłat za usługi wodne, w formie informacji, zawierającej także sposób obliczenia tej opłaty”.

Okoliczności faktyczne sprawy przedstawione we wniosku o udzielenie wyjaśnienia w zakresie stosowania przepisów o finansach publicznych wskazują, że przedmiotowy wniosek nie dotyczy tej opłaty. Przy okazji tut. Izba wskazuje jednak, że Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, na swojej stronie internetowej, opublikowało „material pomocniczy dla gmin w sprawie ustalania opłat za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej”;

- w art. 268 ust. 1 pkt 3 lit. a określa opłatę za usługi wodne uiszczaną „za odprowadzanie do wód: wód opadowych lub roztopowych ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych albo systemy kanalizacji zbiorczej w granicach administracyjnych miast”.

W odniesieniu do tej opłaty Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 20 marca 2019 r., sygn. akt IV/SA/Po 1034/18, wskazał, że „z art. 268 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne z 2017 r. wynika, że obowiązek poniesienia opłat za usługi wodne wiąże się z odprowadzaniem do wód - wód opadowych lub roztopowych uprzednio ujętych w oznaczone rodzaje urządzeń wodnych, tzn. w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych albo systemy kanalizacji zbiorczej. Wprawdzie Prawo wodne z 2017r. nie definiuje pojęcia "systemu kanalizacji deszczowej", wskazując jedynie na pojęcie "systemu kanalizacji zbiorczej", przez który rozumie się sieć o jakiej mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (sieć - przewody wodociągowe lub kanalizacyjne wraz z uzbrojeniem i urządzeniami, którymi dostarczana jest woda lub którymi odprowadzane są ścieki), zakończoną oczyszczalnią ścieków albo końcowym punktem zrzutu ścieków, to przez systemy kanalizacji deszczowej rozumieć należy zbiór

urządzeń wodnych, takich jak kanały, rowy, rury, kolektory, przeznaczonych do odprowadzania wód opadowych lub roztopowych. W przeciwieństwie do systemów kanalizacji zbiorczej systemy kanalizacji deszczowej powinny służyć wyłącznie odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych, a nie ścieków (M. Białek, D. Chojnacki, T. Grabarczyk, Oplaty za usługi w nowym prawie wodnym, Warszawa 2018, C.H. Beck, s. 42).

Oznacza to, że o ile rzeczywiście opłata ta wiąże się ze skutkami opadów atmosferycznych, o tyle obowiązek jej ponoszenia dotyczy ściśle określonych sposobów odprowadzania wód opadowych lub roztopowych. Wynika z powyższego, że ustawodawca wyraźnie ograniczył zakres obowiązku uiszczania opłat z tytułu odprowadzania do wód – wód opadowych lub roztopowych wcześniej już ujętych w określone urządzenia wodne: kanalizacji deszczowej bądź systemy kanalizacji zbiorczej”.

Z treści cytowanego przepisu art. 268 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy Prawo wodne oraz powyższego orzeczenia można wywieść więc wniosek, że skoro opłata, o której mowa w tym przepisie, ustalana jest za odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do wód, to przepisem tym nie można objąć opłaty ustalonej za odprowadzanie wód opadowych i roztopowych czy to do ziemi, czy też do miejskiej kanalizacji deszczowej.

W związku z tym, że „przepisy szczególne nie stanowią inaczej” można zasadnie czynić rozważania, czy w przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie powołane na wstępie przepisy art. 4 ust. 1 pkt 2 oraz art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej, tym bardziej, że w piśmiennictwie podnosi się, że „ustawodawca, wprowadzając nowe regulacje przeoczył konieczność uregulowania trybu ustalania cen i opłat za usługę odprowadzenia wód opadowych. Do chwili systemowego unormowania tej kwestii pozostanie niepewność, czy właściwe jest stosowane często w praktyce samodzielne ustalanie zasad i wysokości opłat przez przedsiębiorstwa świadczące usługę odprowadzania wód opadowych, czy też zasady odpłatności powinny być ustalone zgodnie z normą wynikającą z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej” (Piotr Liberski: Wody opadowe w gminie: zasady odpłatności, kalkulacja opłat, <https://www.rp.pl/Zadania/306049995-Wody-opadowe-w-gminie-zasady-odplatnosci-kalkulacja-oplat.html>).

Na tle art. 4 ust. 1 pkt 2 oraz art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej w doktrynie wskazuje się, że:

- „ustawa nie rozstrzyga jednoznacznie o tym, czy wysokość cen i opłat może być ustalona przez radę gminy, powiatu lub sejmik województwa w sytuacji gdy j.s.t. świadczy usługi na rzecz wspólnoty samorządowej, tworząc własne jednostki organizacyjne, jak i w sytuacji gdy "powierza" wykonywanie świadczenia tych usług osobom fizycznym, osobom prawnym

i jednostkom organizacyjnym nie mającym osobowości prawnej na zasadach, o których mowa w art. 3 ustawy (...). Należy jednak opowiedzieć się za wykładnią zawężającą tego przepisu. Ustawa nie tworzy bowiem nowych podstaw materialnoprawnych do działania j.s.t. erga omnes (byłyby to ceny urzędowe), lecz wyłącznie pozwala j.s.t. ustalać zasady odnoszące się do gospodarki komunalnej w ustawowym (tzn. wąskim) rozumieniu tego pojęcia (...). J.s.t. może zatem w drodze uchwały określać opłaty za usługi komunalne użyteczności publicznej lub opłaty związane z korzystaniem z obiektów i urządzeń tylko wówczas, gdy zarządza tymi urządzeniami komunalnymi albo świadczy usługi komunalne - bezpośrednio lub pośrednio, tzn. przynajmniej na zasadach umownych (art. 3 ust. 1), a więc w takim zakresie, w jakim - w takiej czy innej formie - wiąże się z zaangażowaniem środków publicznych” – Cezary Banasiński, Michał Kulesza [w:] Cezary Banasiński, Michał Kulesza, Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz. Opublikowano: ABC 2002, Komentarze LEX;

- *„warto zauważyć, że ustawodawca w art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k., w odniesieniu do usług komunalnych o charakterze użyteczności publicznej, nie zastrzega wyraźnie, że chodzi o usługi świadczone bezpośrednio przez jednostki samorządu terytorialnego (w odróżnieniu od sformułowania „obektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego” – co jednak nie wyklucza z zakresu tej regulacji obiektu lub urządzenia jednostki samorządowej zarządzanego przez podmiot prywatny). Pojawia się w tym przepisie w odniesieniu do usług przymiotnik „komunalnych”, co można by traktować jako powiązanie usług z bezpośrednim ich świadczeniem przez samorząd. Argumentem za rozumieniem tych usług jako świadczonych przez samorząd mogłoby być porównanie tego sformułowania z definicjami gospodarki komunalnej oraz zadań użyteczności publicznej, w których nie pojawia się określenie usług jako „komunalne” (art. 1). Pojawiające się zatem w komentowanym przepisie określenie, że przedmiotowe usługi są „komunalne”, może świadczyć o wyszczególnieniu z ogólnej kategorii usług świadczonych w ramach gospodarki komunalnej tych, które samorząd świadczy samodzielnie przez swoje jednostki organizacyjne.*

Z drugiej strony, można mieć wątpliwości, czy ograniczenie do usług świadczonych bezpośrednio przez jednostki samorządu terytorialnego powinno wynikać z interpretacji niejasnego przepisu. Należy mieć także na uwadze, że z mocy przepisów szczególnych jednostki samorządu terytorialnego mają prawo regulacji cen, również wobec podmiotów zewnętrznych, i teza o braku takiej możliwości w ogóle nie byłaby uzasadniona. Nie ma zatem przeszkód do uznania, że ustalenie cen i opłat, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k., dotyczy zarówno bezpośredniego wykonywania zadań przez jednostki samorządu

terytorialnego, jak i usług świadczonych przez podmioty zewnętrzne, którym zlecono ich wykonywanie. Przymiotnik „komunalna” w odniesieniu do usług oznacza usługę objętą zadaniami samorządu i przez samorząd zlecaną” - Cezary Banasiński, Krzysztof Maurycy Jaroszyński, Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz. Opublikowano: WK 2017, komentarze Lex;

- „usługi komunalne są realizowane przez podmioty zależne od jednostek samorządu terytorialnego (samorządowe zakłady budżetowe i spółki jednostek samorządu terytorialnego) lub przez podmioty zewnętrzne, którym zlecono ich wykonanie. Powierzenie realizacji zadań z zakresu gospodarki komunalnej podmiotom zewnętrznym może się dokonać na zasadach określonych w ustawach: Prawo zamówień publicznych, o partnerstwie publiczno-prywatnym lub o koncesji na roboty budowlane lub usługi. Niezależnie od tego, według której ustawy nastąpi zlecenie podmiotowi zewnętrznemu realizacji usług publicznych, jednostka samorządu terytorialnego nie może się pozbawić wpływu na kształtowanie cen i opłat za usługi komunalne. Odpowiednie zapisy powinny być zamieszczone w umowie. Powszechna dostępność usług publicznych, m.in. komunalnych, oznacza, że niezależnie od formy i tego, jaki podmiot je świadczy, ceny powinny być przystępne dla przeciętnego mieszkańca (użytkownika). Usługi komunalne często są świadczone w warunkach monopolu naturalnego. Zlecenie ich wykonywania innym podmiotom, niezwiązanym z jednostką samorządu terytorialnego, nie może doprowadzić do sytuacji wykorzystywania przez nie uprzywilejowanej pozycji. Rzeczywisty wpływ jednostki samorządu terytorialnego na wysokość cen usług komunalnych będzie zapewniony w przypadku, gdy w umowie zlecenia, o partnerstwo publiczno-prywatne lub w koncesji na roboty budowlane lub usługi zawarte zostaną zapisy wskazujące, że zmiana cen (w szczególności podwyżka) jest uzależniona od zgody jednostki samorządu terytorialnego, wyrażonej w uchwale organu stanowiącego lub wykonawczego” - Wojciech Gonet [w:] Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz. Wzory umów i regulaminów. Opublikowano: LexisNexis 2010, Komentarze LEX.

W piśmiennictwie prezentowany jest również pogląd, że „wobec braku możliwości ujęcia kosztów omawianych usług w taryfie, oraz wobec tego, że obowiązek realizacji zadań w tym zakresie w dalszym ciągu spoczywa na gminach, uregulowanie zasad zwrotu przez usługobiorców kosztów świadczonych usług, w tym rzecz jasna cena, powinno nastąpić w uchwale rady gminy podjętej na ogólnych zasadach przewidzianych w ustawie o gospodarce komunalnej (...). W konsekwencji rozliczenia za usługi zagospodarowania wód opadowych i roztopowych powinny być dokonywane na podstawie zawieranej umowy cywilnoprawnej z podmiotami korzystającymi z tej usługi, w oparciu o stawki opłat określone już nie

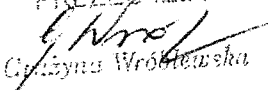
w zatwierdzonej taryfie, lecz uchwale podjętej przez radę gminy na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej” (Maciej Kiełbus, Joanna Kostrzewska: „Deszczówka” – nieustanny dylemat branży?” <http://www.ziemski.com.pl/assets/new/publikacje/igwp.pdf>, też: Krystian Ziemski, Joanna Kostrzewska: Problematyka kształtowania cen za wody opadowe i roztopowe – wstęp do dyskusji, <http://www.ziemski.com.pl/assets/new/publikacje/kz-jk%20.pdf>).

Na podstawie zaś treści wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 28 czerwca 2018 r. (sygn.. akt III GI 606/18) wywieść można, że rada gminy lub z jej upoważnienia organ wykonawczy gminy ma kompetencję (na podstawie art. 4 ust.1 pkt 2 lub art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej) do ustalenia opłat za usługi związane z odprowadzaniem wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacyjnej świadczone przez gminą spółkę – sp. z o.o.

Odnosząc się zaś do pytania trzeciego, dotyczącego charakteru ustalenia cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej, należy wskazać, że również i w tym zakresie nie ma jednolitego poglądu doktryny i orzecznictwa. Potwierdzają to C. Banasiński i M.K. Jaroszyński stwierdzając, że „*charakter prawny cen i opłat ustalanych przez organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego na podstawie przepisu art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k. nie jest przedmiotem jednolitych poglądów doktryny, jak i orzecznictwa. W orzecznictwie zarówno uznaje się normatywny charakter uchwał organów stanowiących o ustaleniu wysokości opłat za korzystanie z urządzeń komunalnych oraz usług użyteczności publicznej świadczonych przez jednostki samorządu terytorialnego i ich jednostki organizacyjne oraz podmioty zewnętrzne, którym określona jednostka samorządu terytorialnego powierzyła wykonywanie określonego zadania (...), jak i odmawia się tego rodzaju uchwałom podjętym na podstawie tego przepisu charakteru prawnie wiążącego, z tym uzasadnieniem, że jako akty kierownictwa wewnętrznego mogą być traktowane co najwyżej jako wytyczne adresowane do podmiotów wykonujących na rzecz jednostki samorządu terytorialnego określone usługi (...)*” - Cezary Banasiński, Krzysztof Maurycy Jaroszyński, Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz. Opublikowano: WK 2017, Komentarze Lex i tam powołane orzecznictwo.

Stanowisko prezentowane przez Izbę nie stanowi wiążącej interpretacji prawa, a jedynie pogląd Izby w zakresie objętym pytaniem.

Informuję również, że tut. Izba przekazała Pana wniosek do Ministerstwa Środowiska z prośbą o zajęcie stanowiska, które prześlemy niezwłocznie po jego otrzymaniu.

PREZES IZBY

Cezaryna Wróblewska